

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἢ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. Τρίτη. Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (ς' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπι-
κόπου Πάφου († 1791).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 5-17)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 27-33).

2. Τετάρτη. Ἀνακομιδὴ τῶν ἰ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου,
πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», προσόμοια
τῆς ἑορτῆς 3, «Χαίρουσι μαθήτριαι» κ.λπ., καὶ τοῦ Μηναίου
ἔτερα 3, Δόξα, «Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην», Καὶ νῦν, τὸ τῆς σει-
ρᾶς ιδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες». Εἴσοδος,
«Φῶς ἰλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3
προσόμοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρός
Νεῖλος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἡτήσατο Ἰωσήφ» (Τρίτη Μυ-
ροφόρων ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα). Ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχή-
μων», «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Στῦλος γέγονας», Καὶ νῦν,
«Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, Δόξα, τὸ διὰ
τὴν λιτὴν ιδιόμελον τοῦ ἱεράρχου «Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας
σάλπιγξ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον» (Τε-
τάρτη Μυροφόρων πρωί, εἰς τὰ ἀπόστιχα), τρισάγιον κ.λπ. καὶ
ἀπολυτίκιον «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς
τὸν ἑσπερινόν· καθίσματα τοῦ ἱεράρχου καὶ ἀντὶ θεοτοκίων
ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς οἶον βούλει· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν'
χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' καὶ
ς' ὧδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασαίαι, οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστά-

σεως ημέρα», «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἱεράρχου «Ἀρχιερέων τὸ κλέος» καὶ τῆς ἑορτῆς «Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε» (Κυριακῆ Μυροφόρων). Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Τὸ μέγα κλέος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες» (Τετάρτη μυροφόρων, εἰς τοὺς αἶνους). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον εὐθὺς τὰ 3 ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἱεράρχου «Στῦλος γέγονας», τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– τοῦ ἱεράρχου, Ἰαν. 18, «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων» (Ἐβρ. ιγ´ 7-16)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε´ 14-19)· «Ἄξιόν ἐστι»· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον»· ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» (ἄπαξ).

3. Πέμπτη. Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων († 283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἄργους († 950), Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ´ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ´ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η´ 26-39)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ´ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς´ 40-44).

4. Παρασκευή. Πελαγίας μάρτυρος († 290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ´ ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η´ 40-θ´ 18)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. γ´ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς´ 48-54).

5. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων». Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β´ αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολοθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §19)· ἔξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ´ ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. θ´ 19-31)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ´ ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιε´ 17-ις´ 2)· «Ἄξιόν ἐστι». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη».

Σημειώσεις. Ὅπου τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τῆς ἀγίας, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμπάλλεται ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμφώνως μὲ τὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπριλίου §§21-22.

6. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Ἰὼβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφεῖμ ὀσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς ἀσκήσαντος († 1602). Ἦχος γ΄, ἑωθινὸν ε΄ (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λευπάνων τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατῆλθες»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλόγητός ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α΄), Δόξα, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν» κ.λπ., Δόξα, «Ἐν τῇ στοᾷ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Ἀπολυτικίον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρωῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ παραλύτου· μετὰ τὴν γ' ὥδην τὸ μεσφῆδιον κάθισμα «*Ῥῆμα παράλυτον*» καὶ τὸ θεοτοκίον*· μετὰ τὴν ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ὥδη τοῦ Πάσχα ὡς τῆ Κυριακῆ τῶν μυροφόρων· εἶτα «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζει, φωτίζει*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*», τοῦ πάσχα «*Σαρκὶ ὑπνώσας*» (ἄπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «*Κύριε, τὸν παράλυτον*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «*Εὐλογημένη*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθύς τὰ) ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. Παραλύτου, «*Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον*» (Πρξ. θ' 32-42)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα*» (Ἰω. ε' 1-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ.

* Ὡς θεοτοκίον τοῦ μεσφῆδιου καθίσματος σημειοῦται τὸ αὐτόμελον «*Τὴν ὠραιότητα*», ὃ περ ὁμως ἐψάλη ἤδη εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα πρὸ τῶν εὐλογηταρίων. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως αὐτοῦ προτιμητέον τὸ ἐξῆς ὅμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς)·

«*Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἐχώρησας, θεομήτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· δι' ὃ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη*».

7. Δευτέρα. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμί-
ου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος († 303).

Εἰδήσεις. 1. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων
τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστός
ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς εἰσὶν ἐν τῷ Πεντη-
κοσταρίῳ· κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «Τὴν
ψυχὴν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 1-16)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 56-69).

8. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Ἰωάννου
τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου
τοῦ μεγάλου († 449).

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου συμβάλλεται μετὰ
τῶν μεθεόρτων τῆς δευτέρας ἐσπέρας καὶ τῆς τρίτης πρωὶ τοῦ παρα-
λύτου (πρβλ. Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπριλίου, περιπτώσεις δ', ε', η' καὶ ι'), ἡ
δὲ καταλιμπανομένη ἀκολουθία τοῦ ὁσίου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδεί-
πνοις.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω», Δόξα, «Τοῦ
σταυροῦ σου ὁ τύπος» κοντάκιον «Ὁ διανοίξας οὐρανοῦς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ
«Μακάριος ἀνήρ».

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», εἰς στίχους 8, τὰ 2 ἰδιόμελα
τοῦ παραλύτου (ἀνὰ μίαν), καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3
«Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων» κ.λπ. εἰς 6 (ἅπαντα ἐκ δευτέρου),
Δόξα, «Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνέβη ὁ
Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα».

Εἰσοδός, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας «Κύ-
ριος εἰσακούσεταιί μου», καὶ τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα τοῦ
Μηναίου (καθ' ἃ ἡμεῖς ἰστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς
ἐκφωνεῖ· «Πρόσχωμεν σοφία· πρόσχωμεν»).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου, εἰς τοὺς
πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Ἀ-
πόστολε Χριστοῦ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σο-
λομῶντος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ἀπόστολε Χριστῶ τῷ Θεῷ*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Εἰς τὸ μεσουκτιόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ εὐαγγελιστοῦ μετὰ τοῦ Δόξα, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα*» (Τρίτη πρωί, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶν)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε Χριστῶ τῷ Θεῷ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, τὰ τῆς α' στιχολογίας τοῦ Πεντηκοσταρίου (Τρίτη πρωί) «*Σαρκὶ τοῦ θανάτου*» κ.λπ.· εἰς τὴν β' στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναιῷ «*Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Πάρεσιν εὐραντο*» (Τρίτη πρωί)· καὶ διὰ τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ Μηναιῷ «*Τὴν μνήμην τιμῶμεν*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς, ἦχος γ', πρὸς «*Τὴν ὠραιότητα*»·

Ῥῆμα παράλυτον μόνον συνέσφιγξεν, ὡς ὁ παγκόσμιος λόγος ἐφθέγγετο, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν καὶ τὸν κράβατον ἐπιφέρων διήρχετο, κἂν οἱ γραμματεῖς ὄραν τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, κακίας κατεχόμενοι φθόνῳ, τὰς ψυχὰς παραλύοντι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου –μετὰ πάσης τῆς ἐν τῷ Μηναιῷ τάξεως αὐτοῦ–, ἑωθινὸν ια' (ἀπὸ τῶν βημοθύρων) «*Ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. κα' 14-25). «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ ἐξῆς.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς «*Ἐνεργῶν σημεῖα*» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ, καὶ ὁ τοῦ εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς) καὶ εἶτα τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναιῷ «*Τῆς σοφίας τῷ στήθει*», Δόξα, Καὶ νῦν, (διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἕτερον) τῆς ἑορτῆς «*Ῥῆμα παράλυτον*» (βλέπε ἀνωτέρω)· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Θεολογῶν ἐβρόντησας*», καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ εὐαγγελιστοῦ 3 «*Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Κύριε, τὸν παράλυτον*». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε Χριστῶ τῷ Θεῷ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ εὐθύς ἀπολυτίκια «*Εὐφραινέσθω*», «*Ἀπόστολε, Χριστῶ τῷ Θεῷ*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς προλαβούσης κυριακῆς «*Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «*Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς*» (Α' Ἰω. α' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως «*Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ*» (Ἰω. ιθ' 25-28, κα' 24-25).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Χριστὸς ἀνέστη*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 9. Τετάρτη.** † «*Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς*». Ἡσαΐου προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις. (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου, Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Εὐφραινέσθω*», Δόξα, «*Ἀπόστολε Χριστῶ*»· κοντάκιον «*Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 3 προσόμοια «*Πάρεσιν ἡ μεσότης ἡμερῶν*» εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης*». Εἰσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «*Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρεῖς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «*Θάλασσαν ἔπηξας*»· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ'

ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ εἰρμὸς «Ἄλλοτριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, σιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον εὐθύς τὸ ἀπολυτίκιον «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: Τετ. δ' ἔβδ. Πράξ., «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ιδ' 6-18)· Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης» (Ἰω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄλλοτριον τῶν μητέρων». Κοινωνικὸν «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος» (ἄνευ ἀλληλουαῖα)· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

10. Πέμπτη. Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ εἰς Ῥώμην τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 12-19).

11. Παρασκευή. Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου († 869) καὶ Μεθοδίου († 855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 44-ια' 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 21-30).

12. Σάββατον. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου († 403), Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως († 11 Μαΐου 740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 31-42). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη».

13. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἣ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει». Γλυκερίας μάρτυρος († 177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Πανουσιάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ζ΄ αἰ.). Ἦχος δ΄, ἑωθινὸν ζ΄ (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρα Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς», Δόξα, «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρείτιδος 3, Δόξα, «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταν-ρῶ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, τῆς Σαμαρείτιδος «Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, Δόξα, τὸ εἰς τοὺς αἶνους ἰδιόμελον τῆς Σαμαρείτιδος «Τάδε λέγει Κύριος τῇ Σαμαρείτιδι», Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον «Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα» ἀντὶ τοῦ
 Τὴν τιμιωτέραν ἢ θ' ὤδη τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν Μυ-
 ροφόρων· εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκο-
 σταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν
 στίχους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα,
 τὸ ἰδιόμελον «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως
 ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη,
 «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», «Μεσοῦ-
 σης τῆς ἑορτῆς» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ε' ἐβδ. Πράξ., «Δια-
 σπαρέντες οἱ ἀπόστολοι» (Πρξ. ια' 19-30)· Εὐαγγέλιον: Κυρ.
 τῆς Σαμαρείτιδος, «Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμα-
 ρείας» (Ἰω. δ' 5-42).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ»· «Χριστὸς ἀνέστη»· «Εἶη
 τὸ ὄνομα» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

14. Δευτέρα. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 251). Θεράπο-
 ντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων
 (912-929).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 12-17).
 Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 42-52).

15. Τρίτη. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 358). Ἀχιλλεῖου
 ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 25-ιγ'
 12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 51-59).

16. Τετάρτη. «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Θεοδώρου ὁσί-
 ου τοῦ ἡγιασμένου († 368).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκο-
 σταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἔσπε-

ρινῶ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὄρθρῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκειμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς): Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 5-14).

17. Πέμπτη. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.). Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλλίας († 1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου († 1617).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιδ' 20-ιε' 14)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. θ' 39-ι' 9).

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος «Ὁ πατάξας Αἴγυπτον» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἔλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

18. Παρασκευή. Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 17-28).

19. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος». Πατρικίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου μαρτύρων (β' αἰ.). Τῶν 13 ὀσιομαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων († 1231).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν· ἑξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. ιε' 35-41)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 27-38). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη»· «Εἴη τὸ ὄνομα».

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ϛ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Θαλλελαίου μάρτυρος († 284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α΄ αἰ.)· Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὁσίων, ἰδρυτῶν τῆς Νέας Μονῆς Χίου (ια΄ αἰ.). Ἦχος πλ. α΄· ἑωθινὸν ἡ΄ (τυπικὸν Πεντηκοστ. §§29-31).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρόν»· κοντάκιον «Πίστει ἐλθοῦσα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 7, τοῦ τυφλοῦ ιδιόμελα 3, Δόξα, «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, «Δικαιοσύνης ἤλιε», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὸ ιδιόμελον τῶν αἰνῶν «Ὁ διὰ σπλάγγνα ἐλέους» ἄνευ στίχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Ὅλον τὸν βίον», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Νεῦσον παρακλήσεσι», τὰ τριαδικὰ «Ἐξίον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «Ἀγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ἡ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ΄ ὥδην τὸ μεσώδιον κάθισμα δίς· μετὰ τὴν Ϛ΄ τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ μνηλόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Τῷ σωτῆρι Θεῷ» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου) ἢ θ΄ ὥδῃ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων· εἶτα ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» καὶ τὰ 3 ἑξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ς' Πράξ., «Ἐγένετο πορευομένων» (Πρξ. ις' 16-34). Εὐαγγέλιον: Κυρ. τυφλοῦ, «Παράγων ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. θ' 1-38).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· «Χριστὸς ἀνέστη».

21. Δευτέρα. † Κωνσταντίνου († 337) καὶ Ἑλένης († 327) τῶν θεοοστέπων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς (Τ.Μ.Ε. 21 Μαΐου, περίπτ. γ' §6). Τὰ μεθέορτα βλέπε τῇ Κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ ἐσπέρας καὶ τῇ ἐπομένῃ Δευτέρῃ πρωί.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακός.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», προσόμοια τοῦ Μηναίου 3 εἰς 6 (ἅπαντα ἐκ δευτέρου), Δόξα, «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου «Πρῶτος βασιλεὺς» κ.λπ., Δόξα, «Σέλας φαεινότητον», Καὶ νῦν, τὸ τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Παράγων ὁ Ἰησοῦς».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ» (Δευτέρα τοῦ Τυφλοῦ πρῶί, εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «Νέος γέγονας Δαυίδ», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου» (Δευτέρα πρῶί, εἰς τὰ καθίσματα)· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. α΄, «Τὸν συνάναρχον Λόγον»

Ἀναβλέψας ὁρᾶται τυφλὸς τῷ πτύσματι, τοῦ τὴν βροτῶν διαρτίαν πρὶν πλαστοουργήσαντος, μὴ ὁρῶν ἐκ γενετῆς τὸν μέγαν Ἥλιον· ὅθεν καὶ χάριτας Θεῷ ἀναπέμπει ἐκ ψυχῆς τὴν τούτου ἰδὼν εἰκόνα, καθ' ὁμοίωσιν πεπλασμένην, τοῦ τὴν εἰκόνα πλαστοουργήσαντος.

Τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ Μηναίου «Ἡ εὐσχημος μνήμη σου», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. α΄, «Τὸν συνάναρχον Λόγον»·

Τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὁ συνάναρχος, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα περιβαλλόμενος, φιλανθρώπως τὴν ἡμῶν φύσιν ἐνδεδυται, καὶ τὰς νόσους τῶν βροτῶν ἀπελαύνων ὡς Θεός, ἐφώτισε καὶ τὰς κόρας, τοῦ ἐκ νηδύος μητρῶας ἐστερημένου φωτός.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου –μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως αὐτοῦ, τῶν ἀγίων, τὸ τῆς λειτουργίας τῆς 13ης Νοεμ., «Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι΄ 9-16). Εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς ἑορτῆς «Σταύρωσιν ἐκούσιον» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχον «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» (τὸ τριαδικὸν τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς παραλείπεται, εἰς δὲ τὸ θεοτοκίον στίχος «Ὑπεραγία Θεοτόκε»), καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα», εἶτα τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ Μηναίου «Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὅμοιον τῆς ἑορτῆς·

Ὁ τῶν ὄλων δεσπότης καὶ ποιητής, παρερχόμενος εὗρεν ἐν τῇ ὁδῷ, τυφλὸν καθεζόμενον θρηνηδοῦντα καὶ λέγοντα· οὐ κατείδον ἐν βίῳ τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ τὴν σελήνην τὸ φέγγος αὐγάζουσας· ὅθεν ἐκβοῶ σοι· ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου, φωτίσαι τὰ σύμπαντα, φώτισόν με ὡς εὐσπλαγχνος, ἵνα κρᾶζω προσπίπτων σοι· Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφαισίν μοι δώρησαι, διὰ πλήθος ἐλέους, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἄφ' ἧς ὥδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς «Τῷ σωτήρι Θεῷ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ Μηναίου «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (Κυριακῆς τοῦ τυφλοῦ) «Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου «Χαίροις, Κωνσταντίνε πάνσοφε» κ.λπ., Δόξα, «Ὁ τῶν ἀνάκτων ἄναξ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἤχ. δ', «Ὅλον τὸν βίον ὁ τυφλός» (Δευτέρω πρωί, εἰς τοὺς αἴνους). Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 21ης Μαΐου. Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Μαΐου 21, «Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς» (Πρξ. κς' 1, 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζήτηι Νοεμ. 13 εἰς τὸν ὄρθρον, «Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. ι' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Χριστὸς ἀνέστη»· «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις.

- 22. Τρίτη.** «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Βασιλίσκου μάρτυρος († 308)· Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτ. πολιούχων Τριπόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ· μνήμη τῆς β' Οἴκουμ. συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει (381).

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς ἑορ-
τῆς τῆς Ἀναλήψεως (τὴν β' διάταξιν)· Ἀπόστολος: ἡμέρας,
Τρ. ς' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιζ' 19-28)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ.
ς' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 19-36). «Ἄξιον ἐστίν».

23. Τετάρτη. † «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα». Μιχαὴλ
ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ († 821). Μαρίας μυρο-
φόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Εἰς τὴν θ' (τριψαλμον). Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον
Λόγον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἀντὶ τοῦ «Εὐλόγητός ὁ Θεός», ὁ ἱερεὺς
θυμῶν ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἁγία
καὶ ὁμοουσίῳ», εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις, ὡς τῇ Κυρια-
κῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκο-
σταρίῳ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκείμενον.
Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι (τὸ «Χριστὸς ἀνέ-
στη» διαλογικῶς).

Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ, ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἁγία», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκά-
κις, ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ, τὰ εἰρηνικὰ καὶ εὐθύς ψάλλεται ὁ κα-
νὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδῆς ἡ καταβασία τοῦ
Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς»
ἅπαξ καὶ ἡ αἰτήσις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κον-
τάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μηνολόγιον τῆς
ἡμέρας (23 Μαΐου) καὶ εὐθύς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς)
καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ
τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ
Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι»,
«Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος –μετὰ
προκειμένου τοῦ Πάσχα– τῆς ἡμέρας, Τετ. ς' ἔβδ. Πράξ.
(Πρξ. ιη' 22-28)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετ. ς' ἔβδ. Ἰωάν.
(Ἰω. ιβ' 36-47). «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου»·
«Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ ἀντὶ τοῦ Εἴδο-
μεν τὸ φῶς, καὶ τρὶς ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ
Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημειώσεις. Ἐν τῇ τραπέξῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

24. Πέμπτη. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Συμεὼν ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει († 590).

Ἦ Θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ἧ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρίς καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...*» καὶ εἶτα τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», εὐθύς τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τρισάγιον κ.τ.λ. καὶ ἀπολυτικίον «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτικίον τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (ὃ περ ἀναγινώσκειται ἐκ τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασαίαι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀντὶ τῆς ὥδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἡ θ' ὥδη τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «*Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότου*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάριον (τρὶς), αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἀλληλουία»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· «Πληρωθήτω»· «Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἑσπερινοῦ ἄρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμιακοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'.

2) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασαίαι ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Θεῖω καλυφθεῖς».

3) Εἶθισται εἰς τὰς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· εἰς τὸ Ἑξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν «Εἶη τὸ ὄνομα», εὐχὴ δ' ἀπολύσεως ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

25. Παρασκευή. Ἡ γ' εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (25 Μαΐου, §5· πρβλ. 8η Μαΐου §26, καὶ 21η Μαΐου §10), ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμβάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρων τῆς Ἀναλήψεως (Πέμπτη Ἀναλήψεως ἑσπέρας καὶ Παρασκευῆ πρωί).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τῆς ἑορτῆς 3 ἰδιόμελα «Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοῦς» κ.λπ. καὶ τοῦ Προδρόμου προσόμοια 3, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς τὸ ἰδιόμελον τῆς σειρᾶς «Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας». Εἴσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Ἡ τῶν θεῶν ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τὸ τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Ἐν τοῖς ὄρεσιν». Ἀπολυτίκια «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς

έορτῆς «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀνελθών*» (Παρασκευῆ πρωί)· εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «*Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον «*Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις*»· διὰ δὲ τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ προδρόμου «*Ὁ Ἡρώδης, πρόδρομε*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς έορτῆς, ἦχος α΄, «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*»·

Ἀγγέλων θαυμαζόντων τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ μαθητῶν ἐκπληττομένων τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνήλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν, σωτήρ· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοῶσαι· Δόξα τῇ καταβάσει σου, σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ ἀναλήψει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ α΄ τῆς έορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς έορτῆς, εἶτα ψάλλονται τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Ἐπεφάνη σήμερον*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς έορτῆς, ἦχος γ΄, πρὸς «*Τὴν ὠραιότητα*»·

Ὁ προαιώνιος Θεὸς καὶ ἄναρχος, ἦν περ ἀνείληφε φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη· ἄγγελοι προτρέχοντες ἀποστόλοις ἐδείκνυον, τοῦτον πορευόμενον εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς· αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι.

Ἀπὸ ε΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖω καλυφθεῖς*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», καὶ ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ προδρόμου «*Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε*» καὶ τὸ τῆς έορτῆς «*Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε*». Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου «*Χαίροις ἢ ἱερά κεφαλῇ*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «*Τὴν πανσεβάσιμον κάραν*», Καὶ νῦν, τῆς έορτῆς «*Φωτισθέντες, ἀδελφοί*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς έορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἀναλήψεως· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς...»· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὡς θεῖον θησαύρισμα» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτούς» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἔβδ. Μαθ. «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

26. Σάββατον. Κάργου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἄλφαιου ἀποστόλου. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἔβδ. Πρᾶξ. (Πρξ. κ' 7-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 10-21).

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Ἐλλαδίου ἱερομάρτυρος (ς' αἰ.)· Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730). Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν ι' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Ἀνελήφθης»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόλυσις (λεγομένη ἕως τῆς θ' ὥρας αὔριον) «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Κύριε, τῆς οἰκονομίας», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά (βλέπε εἰς Πεντηκοστάριον).

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, καὶ πᾶσα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (ι') Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἄφ' ᾧ ὡδῆς τῶν κανόνων τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν πατέρων καὶ τὰ συναξάρια Μηνιαίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Θεῖω καλυφθεῖς»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Χαίροις, ἄνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ β' λέγεται ἐφύμνιον τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», καὶ εἰς τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης»· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ἐπερδεδοξαμένος εἶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ζ' ἐβδ. Πράξ., «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς» (Ἰω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Σημείωσις. Ἐνθα πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ συμπάλλεται ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ τυπικοῦ Μαΐου 21, §§11-13.

28. Δευτέρα. Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς († α' αἰ.): Ἐλικωνίδος μάρτυρος († 244)· μνήμη α' Οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Νικαίᾳ (325).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 8-14)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 27-ιε' 7).

29. Τρίτη. Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος († 307) τῆς Τυρίας· Θεοδοσίας ὀσιομάρτυρος τῆς Κωνσταντινουπολίτισσης († 730), Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας († 328). [Ἐπέ-

τειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).]

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 26-32)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 2-12).

30. Τετάρτη. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 383).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κγ' 1-11)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 15-23).

31. Πέμπτη. Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. κε' 13-19)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἑβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 22-33).